

KEMENESALJA

HEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Minden szombat vasárnap reggel

Működési ára: Egyszer 3 korona, havi 4 korona, negyedévre 2 korona. Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Feliratok ára:

DINKREVE NÁNDOR

Markositség és hirdetésért:

Dinkrege Nándor könyvnyomdája Csabodombon nem intézkedik a szellemi részt illető hírlapok hirdetések és mindennemű népszerűségeiért.

Uj intézmények.

Városi takarékpénztár és polgári iskola.

Írta: Cséke Gyula.

Fontos újítások küszöbén állunk. A független 48-as pártkör kebelében olyan ideák kerültek felszínre, melyeknek megvalósulása elengedhetetlen kellék városunk gazdasági és kulturális fejlődésére nézve. A városi tisztújítás óta új aerába jutottunk s ezzel egyszersmind a fejlődés is más irányt nyert. Utóvégre is be kell látnunk, hogy az eddigi gazdálkodás tovább így nem mehet, mert a tönk lejtőjére kerülünk, akkor pedig a fizikai törvények szerint fokozódó gyorsasággal jutunk a bukás örvényébe. De mert nem állhatunk meg és haladnunk kell más városokkal egyútt a fejlődés ama végtelen létráján, melyről visszatérni nem lehet, új gazdasági politizát kell követnünk.

A felvetett eszmék, melyek egyike a szerdán tartott ülésen már javaslat alakjában került képviselőtestületünk elé, másika pedig legközelebb oda fog jutni: a városi takarékpénztár és a községi polgári iskola szervezése, illetve felállítása. Ezek megvalósulása előtt állunk. Az új városi képviselő és tisztviselők késztetelenül kívánják az előbbit, az iskolát is valamennyi óhajja. Ezekből ítélve biztosra vehetők mindkettő létesítését, mindazonáltal előreláthatólag küzdelem fog-e kérdések körül kifejlődni és pedig egyszerű és érthető okoknál fogva.

A kezdeményező faktorok a két intézmény megvalósítására nézve junktimot állítottak fel és az iszola költségeit nem készből, illetve kölcsönből kívánják fedezni, ami az eladósodás posványában mélyebbre súlyedést jelentene.

hanem parallel intézkedéssel egy lukratív vállalatba bocsátkozik, a községi takarékpénztár felállításába, mely amaz intézményhez jövedelmi forrásul szolgál. Röviden: a kettőnek együttesen való felállítása semmi újabb megterhelést, vagy adóemelést maga után nem von.

Hogy tehát mégis miért vannak kilátásaink a küzdelemre, az alábbiak bővebb magyarázatul szolgálnak:

Városi képviselőink gárdáját tekintélyes számban olyan egyének alkotják, akik a jelenben is fennálló két pénzügyintézetnek alapító tagjai, helyesebben részvényesei s ennél fogva ők ottan mélyen érdekelve vannak. Hogy mit jelent nekik nézve egy harmadik, egy olyan városi takarékpénztár, mely mérsékelt kamatláb mellett működik, azt leginkább ők tudják elbírálni. A megoldás folyamán el lehetünk tehát rá készülve, hogy kapitálistáink ellentáborba fognak gyülekezni s olyan harcot vívni, mely mértéke leendő érdekeltségüknek. Kísérjük hát figyelemmel az események folyását; az aláhulló lepel feltárja előttünk azok körvonalait, akik első sorban a saját érdekeiket szolgálják, valamint azokat is, akik az önzetlenség ösvényén haladnak és az általános érdekekért, a közjóért küzdenek. Választott képviselőink legnagyobb részében megbízhatunk és mert feltételezzük, hogy a képviselőtestületbe virilis voltuknál bekerültek között is többen vannak, akikben az altruizmus érzete feltalálható, alapos reményeink vannak, hogy az

eszmék nem maradnak fix ideák. Az ókori római államférfiak óriása, a híres Ciceró az a mondása, hogy: *Salus publica suprema lex esto* hassa át vezető köreink minden egyes tagját s a közös jólét érdekében úgy cselekedjék.

Ken-e tejjegyeünk a községi takarékpénztár felállításában nyerendő előnyöket, magyarázgatassuk-e annak célját? Ugy hisszük, a takarékpénztár felállításában minden polgártársunk fel fogja fedezni azt a jövedelmi forrást, melyből ok- és célszerű vezetés mellett bőven méríthetünk. A miénkhez hasonló kaliberű városok közül több odafejlesztette már pénzügyintézetét, hogy a pótdát polgárai előtt teljesen ismeretlenné tették és emellett a modern városok nivójára is emelkedett. Vannak községek, melyek 20—25 ezer forint tőkével adták át pénztárukat a közforgalomnak és alig négy évtized alatt alapítóikéjük megtízszereződött. Kimagasló példákat ne is keressünk a távol homályában, megtaláljuk vármegyénkben pl. Kőszegen és Pincáfőn is. Vagy ha tekintetbe vesszük, hogy aránylag mily csekély tőkével kezdtek működésüket a fővárosi nagy pénzügyintézetek egynemelyike és most már mérhetetlen milliók ura és hogy az ily szépen virágzó intézetek működési terfő successive városokra, megyékre és országokra kiterjed, feltétlenül ragaszkodunk városi takarékpénztárunk mielőbbi felállításához és minden eszközzel oda kell hatni, hogy üzemét az a közel jövőben már megkezdhesse, mert csak így remélhetjük az adósságotól való megszabadulásunkat, így létesíthetjük iskolánkat, városi fürdőnket, vízvezetékünket, majdan esetleg a katonai laktanyát stb. és így en elhetjük városunkat arra a színvonalra, mely őt szerencsés fekvési helyzeténél fogva is megilleti.

Tibortz Sándor

lérti és nőt angol és francia szavó

CELLDÖMÖLK, Sági-u. (Takács-ház)

Elvállal mindennemű lérti és nőt angol és francia szavó ruhák készítését.

Levegő és apróbb dolgok készítésében.

Nem kell tehát attól a gyorsan közelgő felhőtől megijednünk, mely a városi takarékpénztár eszméjét rejti magában, nem vészjósló felhő az; mire a zenithre ér, áldásos termékenyítő eső hull alá belőle és ha ki is csap egy-egy villám, legfeljebb ama korhadó épületbe sujt, melyből már mindenki kiköltözött, csupán az önérdék fészkelte be magát vakolatot nélkülsz pókhálós falai közé.

Polgári iskola.

Dr. Balassa Jenő ügyvéd, városi képviselő, f. hó 21-én a felállítandó polgári iskola érdekében indítványt nyújtott be a városi képviselőtestület gyűlésén és ezt az alábbiakban szírói-szóra teköztöjök.

TISZTELT KÖZGYŰLÉS!

A polgári fiu- és leányiskolának Celledömölkön leendő felállítása érdekében van szerencsém az itt következő indítványt tenni és azt az alábbiakban indokolni.

Mondja ki a község, hogy szükségesnek tartja Celledömölkön egy polgári fiu- és leányiskola létesítését, e célra megfelelő telket ad, azon az iskolát felépített, ez iskola fenntartási költségeihez évenként erejétől telhetőleg hozzájárul. Mivel azonban saját ereje az iskola fenntartására nem elegendő, kérvénnyel fordul a Nm. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Urhoz, hogy a polgári fiu- és leányiskola költségeihez az állam költségvetésében e célra megszavazott összegből évenként általa meghatározandó arányban járuljon és a létesítendő tanintézetnek adja meg az állami segélyezett községi polgári fiu- és leányiskola jellegét. Továbbá határozza el a közgyűlés, hogy ugyanezen kérelem teljesítése érdekében a Nm. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Urhoz küldöttséget is menezs.

Mindenekelőtt arról kell szólanom, miért épen egy polgári iskolának létesítését javaslom. Első és legfőbb indokom erre az, hogy mindazok a pályák, melyekre a gimnázium és reáliskola készít elő, köznéven: lateiner pályák, köztudomás szerint tul vannak zsufolva. Ovisok, ügyvédek, tanárok országzerte százan, meg százan vannak olyanok, akik megélhetésük feltételeit vagy egyáltalán nem, vagy csak a legkisebb mértékben és a legnagyobb küzdelmek árán tudják előteremteni. Napról-napra íjlesztő arányban növekszik e pályákon a proletáriátus. Célserűtlen, sokkal több, felkismeretlen dolog volna az ezen pályákra előkészítő iskolákat szaporítani, újabb alkalmas adni az ezen pályákra tódulok nagy seregének.

Annál célszerűbb és indokoltabb azonban egy polgári iskola létesítése. Ez az iskola ugyanis az, mely a gazdasági, kereskedelmi pályákra készít elő. Tudjuk, hogy ezek a pályák manap azok, amelyeknek a legszebb jövőt jósolhatjuk. Műpar, kereskedelem stb. hazánkban eddig el volt hanyagolva s csak most kezd kinyílni mindnyájunk szeme, hogy ugy az összeség, mint az egyes polgárok nyagi gyarapodása ezen pályák betöltésével

sikeresen remélhető. Azért szükséges és hasznos a polgári iskola felállítása.

De meg a polgári iskola felállítása mellett szól az is, hogy a gimnázium és reál inkább csak a fiugyermeknek való tanintézetek, leányok az ilyen iskolákat csak szóránvonyosan látogatják. Nekünk pedig helyben nemcsak a fiuk, de a lányok iskoláztatásáról is kell gondoskodnunk.

Azt sem tudom elhallgatni, hogy már csak azért is helyesebb a polgári iskola létesítését célul kitűzni, mert a gimnázium, vagy reáliskola felállítása iránti törekvésünk ilyen tanintézetekkel sürűen elfatott hazánkban a fent már vázolt, de meg anyagi és egyéb okokból is valószínűleg meddő küzdelem lenne.

Ellenben polgári iskola felállításának és segélyezésének elérését annál inkább remélhetjük, mert ha figyelemmel kísérjük a hely- és környékbeli tanköteles gyermekek számát, arra a kétségtelen eredményre jutunk, hogy

a felállítandó polgári fiu- és leányiskolának bőven elegendő látogatója lesz. Statisztikai kimutatás szerint községünk ovoda és elemi iskola iskolaköteles fiu- és leánygyermekaink száma mitegy 1200-ra rug. Adjuk ehhez a környező falvak tanköteles gyermekeinek a számát, vegyük figyelembe, milyen nagy azon e vidékbeli vasutasok száma, kiknek iskolába járó gyermekeik vannak, ne feledjük el azt sem, hogy Celledömölk vasuti göcponjt, melynek a szélrőzsa minden irányával könnyű és kényelmes összeköttetése van s akkor lehetetlen abban csak egy pillanatra is kételkednünk, hogy a létesítendő polgári iskola fel fog virágozni.

Annál inkább fognak pedig a szülők ezen iskola létesítésének örülni, kivált azok, kik gyermekeiket iparosnak szánják, mert ha az elemi iskolát a gyermek 9—10 éves korában befejezi, iparos tanoncnak pedig csak 14-ik életévének betöltése után mehet. Ilyenképen 4—5 üres éve marad a gyermeknek, mely alatt téltenségre van kárhozható és minthogy szülei sem részesíthetik őket a kellő gondozásban — kenyérkereseti gondokkal léven elfoglalva — nagyon közel fekszik a lehetőség, hogy a munkátalan és a kellő felügyelet nélkülsz gyermek erkölcsi életében helytelen utra téved annál inkább, mert hiszen ez a kor az, melyben a gyermek lelke jóra — rosszra egyaránt legfogékonyabb. Ellenben alapíttassék itt egy polgári iskola, mely az ekorbeli gyermeknek hasznos tevékenységet nyújt s a gyermek lelke megnevelésül, belőle hasznos polgár válik; a szülők pedig kapva kapnak az alkalmon, hogy gyermekeiket az elemieknél magasabb tudományos oktatásban is részesíthetik, anélkül, hogy ez tőlük nagyobb anyagi áldozatot igényelne.

Megszűntetné a polgári iskola létesítése azt az áldatlan állapotot is, mely egy egész csoport gyermeknek naponkénti — hogy ugyanmondjam — golgota járásából áll: a Sár-várra átjáró gyermekeket értve. Köztudomású dolog ugyanis, hogy egy része a vasutasoknak és egyéb helyi és környékbeli lakóknak gyermekeit a polgári iskola elvégzése végett Sár-várra küldi be. Sárvár t. i. a polgári iskolával bíró városok közül az, mely legközelebb fekszik és melylyel a vasuti összeköttetés

aránylag még a legmegtefeleőbb. Téli reggeleken egész csoport didergő gyermek törtet havon és jégen át a celledömölk állomásra, fázva bujik össze, várva a vonatot, melyben egyszerre az ellenkező pólusba jut a túlfűtött vonatnak rendszerint egy fülkéjébe szorulván össze. Itt a sok gyermek természetesen derékasan megizzad, hogy aztán a vonatból kiszállva, mig az iskolaépületet eléri, ismét minden tagja meggémberedjen a hidegtől. A déli szünet alatt — lakása nincs — ismét egyik itt, másik ott rontja erkölcsi és egészségét. Majd meg 4 óra után, mikor az iskolai előadás befejeződik, vagy folytatja — ki tudja hol — csavargásait, vagy a vonatot lesvén, betér a fűstől, rossz levegtől telített állomási váróterembe. Kérem már most, nem elsőrangú érdek-e, hogy ezek a gyermekek — ha mindjárt csak tizen lennének is, holott sokkal többen vannak — ne legyenek kénytelenek utazgatni ide-oda; hanem saját otthonukban megtalálják iskolájukat.

Községünknek nagy anyagi érdeke is az — a fentvázolt erkölcsi érdeken kívül — hogy a polgári fiu- és leányiskola létesüljön. Ahány helyi és környékbeli gyermek eddig is kénytelen volt máshova menni tanulmányai folytatása végett, vegyünk minimális számitással csak 150 illet, úgyis az amit eddig — polgári iskolánk nem lévén — vétkes mulasztással idegenben költöttünk el, vagy hagyunk elköltöni, amivel tehát városunk szegényedett. Viszont ahány gyermek itthonmarad, vagy idejő tanulmányait folytatni, számitunk csak 500-at évenként, — annyiszor 400 K-val, tehát legalább 120000 K-val, de bátran lehet még sokkal többet is számitani — gyarapodik évenként a város bevétele. Szabad-e nekünk ilyen óriási számozakat könnyelműen figyelmen kívül hagyni?!

Gondoljuk meg, annyi keresetmód támad az iskola létesítése által, kivált a szegényebb néposztályban. Hányan vannak, kik most a megélhetés nehéz gondjával küzdenek, s akik a szobájukat tanulóknak kiadva, vagy őket ellátásban részesítve, állandó kereseti forrásra tennének szert. A kereskedelem és iparnak azon számos ága, mely az iskolás gyermekeknek ezerféle szükségletei kielégítésére szolgáló tárgyakat állítja elő és hozza forgalomba, mind előre nem látható mértékben fellendülne. És ép ugy, mint a vasutasok ideköltözése, egy egész városrészt teremtetett községünkben, az ideköltöző tanerők és gyermekek száma a község lakóinak számát jelentékeny mértékben gyarapítaná, ami ismét egyértelmű a község vagyonosodásával. Egyszóval előre be sem is látható az a magyoni gyarapodás, amit az iskola létesítése, mint szükséges következményt magával hozna.

S amig községünk erkölcsi és anyagi érdeke egyaránt kívánja a polgári fiu- és leányiskola létesítését, addig mellette szól ennek a város természeti fekvése és külső rendezettség is.

Nyilvánvaló ugyanis, hogy iskolák építésére csak olyan község alkalmas, melyben a gyermekek egészsége veszélyeztetve nincs. Merem állítani, hogy községünk e követelmé-

nyeknek minden tekintetben megfelel. Varosunk el van látva aszfaltjárdával, ami egyértelmű azzal, hogy a minimálisra redukáltatott mindnyajunknak, különösen a fejletlen gyermekeknek zét nagy ellensége: a por és sár, úgy hogy szinte eleve elkövetett a község mindent, hogy tuberkulózistól, hűléstől, amennyire azt egy község teheti, megóvja gyermekeit. Itt kell továbbá felemlítenem a villanyvilágítást is, mint olyan tényezőt, mely községünket kiválólag alkalmassá teszi arra, hogy benne iskola épüljön, minthogy nyugodtak lehetnek a szülők oly irányban, hogy gyermekeik pisla mécs mellett nem rontják el szemüket, ellenkezőleg annak. épsége biztosítva van.

És végül nem megvetendő előny ma, mikor mindenütt a hegyi levegőnek az egészségére áldó hatását halljuk emlegetni. Községünk kedvező fekvése van, közvetlenül a Sághegy közelében.

Vázlaton néhány vonással a polgári iskola létesítését támogató számtalan oknak némelyikét. Nem vonom kétségbe, hogy ezekkel is sikerült igazolnom, mennyire szükséges és üdvös városunkban a polgári iskola létrehozatala. Mennyire természetes, hogy a község mindent, amit anyagi ereje megenged, áldoz a létesítés körül.

Első természetes kötelessége a községnek, hogy a szükséges telket bocsássa az iskola rendelkezésére. A körül nincs semmi nehézség. Van ugyanis egy telek, mely mintegy praedestinálva van erre a célra. A szolgabírósi hivatalnal szemközt levő mintegy 1000 öf területet elfoglaló telek a lehető legalkalmasabb az iskola építésére. Nagysága éppen megfelel a célnak. Hogy a környéke nincs teljesen kiépítve, hogy tehát nem szorult házak közé, hanem két irányban is teljesen nyitva áll és hogy e szerint mi sem fogja el előle a Sághegyről erre áramló tiszta hegyi levegőt, az a hygienia szempontjából teszi kiválólag alkalmassá. Amellett, hogy a város középpontján fekszik, tehát mindenönnen könnyen megközelíthető, mégis a lehető legcsendesebb utcában van, hova a vásári piaci zaj el nem hat; zavartalanul folyhatnak tehát az előadások. Nem kétkedem, hogy a község készsége bocsátja ezt a kiválólag alkalmas telket az iskola rendelkezésére.

További kötelességként hátrul a községre az iskola felépítése is. Ennek mikéntje már részlekedés, melylyel most nem szándékozom foglalkozni. A kiadások fedezésére a község iskolaalapít teremt, melynek jelentékeny részét képezi a tanulók által fizetendő tandíj. Annak mekkoraságát a község van hivatal megállapítani oly összegben, mely egyrészt alkalmas legyen arra, hogy ez mint fontos bevétel ág jöhessen figyelembe, másrészt méltányos legyen annyiban, hogy a kevésbé vagyinos szülők is megerőltetés nélkül fizethessék gyermekeik tandíját.

Nem kell azonban bizonyítani, hogy míg a község áldozatkészsége a méltányosság határánál messzebb nem mehet, addig az ilyen uton begyűlendő jüvedelmek az iskola fenntartására elegendő összeget nem szolgáltathatnak. Azért szükséges a nm. vallás és közoktatásügyi miniszter urhoz kérvénnyel és küldöttséggel járulni, hogy igazolván,

mennyire szükséges és mennyire hasznos községünkben a polgári iskola felállítására, kieszakozójuk Öngyműtőiségánál, hogy az állami költségvetésben az iskolák fenntartása céljaira megállapított összegből fedeztessék az, amit magának a községnek áldozatkészsége előteremtene már nem bír; ezzel szemben pedig biztosítsanak a kultuszminiszterium részére a felügyeletnek, ellenőrzésnek, általában az ingerentianak az a mértéke, amely az államilag segélyezett (de nem kizárólag állami) iskolákban általában szokásos.

H I R E K.

Missió. A celdömölki sz. missió roppant sok ideget is hoz ide. Hogy mily eredménynyel vezetik a tudós missionarius lelkinyak az ájtatosságokat, kiténik abból is, hogy eddig mintegy 2500-an áldoztak. A sz. missió ma este 6 órakor fejeztetik be, amikor is elbucsnak tőlünk a messziről hozzánk jött missiósök.

Szombathely Berzsenyi Jenő mellett. A szombathelyi ág. hitv. ev. egyházkerület legutóbbi gyűlésén kimondotta, hogy a dunántúli ev. egyház főgondnoki állásának betöltésére nézve kiírt választáson dr. Berzsenyi Jenőt, kerületünk jelenlegi országgyűlési képviselőjét támogatja Berzsenyi Gyözelmének esélye e határozattal határozottan megnövekedett.

Halálozás. Dr. Szinek Jenő, ki a budapesti lipótmezei elmegyógyintézetben volt gyakorkó orvos, mult szerdán reggel hirtelen elhunyt. — A szép jövő előtt állott elhunytban Dr. Szinek Izidor celdömölki plebános testvér-öccset gyászolja.

Tisztviselőválasztás a 48-as pártkörben. A független 48-as pártkör mult vasárnap tartott közgyűlésén alelnökké Kelemen Tivadar, pénztárosás Cseke Gyula választott meg egyhangulag.

Előleptetések. A nagy. kir. államasutak igazgatóság Apáti Ignác gépészmérnök fűtőházi főnököt a VII. fizetési osztály 2. fokozatába, Takács Kálmán gépészmérnököt a VIII. fizetési osztály 2. fokozatába, Weghoffer Gyula és Szagmeister János forgalmi tiszteket pedig a IX. fizetési osztály 2. fokozatába léptette elő.

Névpár. Mult pénteken este a helybelli kath. legényegylet dalárdája Takács Györgynek, az egyesület alelnökének, névnapja alkalmával szerenádöt adott; azután Rosta Alajos egys. tag, majd Dr. Szinek Izidor. elnök üdvözölték az egyesület nevében a közszeretben álló alelnököt.

Pincetűz. Gayer Gyula-cég egyik pinceraktára f. hó 20-án kigyulladt. A pincében nagymennyiségű denaturált szesz és főolaj volt, melynek nagy része elégett. A helyszínen megjelent tűzoltók homokkal légmentesítették a raktárt, miáltal elejét vették a tűz továbbterjedésének. A kár így is 3000 korona, mely azonban biztosítás révén megtérül. A megejtett vizsgálat szerint a tűzet eldobott gyújtó okozhatta és hogy véletlenségből keletkezhetett.

Elhunyt matrona. Özvegy. péteri Takács Lajosné, szül. jákfalvai Gombós Ludovica. néhai Takács Lajos volt vasvármegyei főispán neje folyó hó 20-án Ostliasszonyán 82 éves korában elhunyt. A megboldogult urnó a legnagyobb visszavonultságban élt kastélyában, melynek folyosóján úgy találták meg halva. Halálát szívszélhűdés okozta.

Áthelyezések. A balatonmelléki vasut megújítása alkalmából városunkból áthelyezések folytán tömegesen távoznak. Az áthelyezettek legnagyobb része olyan családös emberek, akik, bár városunkban házat is szereztek maguknak, gyermekeik iskolázatása céljából elkiváncokztak tőlünk. Az áthelyezettek a következők: Weghoffer Béla hivatalnok Veszprémbé; Tarafás István mozdonyvezető Székesfehérvárra; Kovács József, Acs István mozdonyvezetők, továbbá Nagy Elek, Szarka János és Kumbor János kalauzok Tapolcára; Kuh György és Molnár János mozdonyvezetők Veszprémbe; Perényi Károly kocsivezető és Nagy István mozdonyfűtő Tapolcára; Remenyik Pál távirás. Alsóörsre; Tolnai Mihály kiadóörre Hableány megállóhelyre és Orban István ugyanily minőségben Füle megállóhelyre.

Másodvirágzás. A tavasz, mely a poétáknak örök témát nyújt, a márdárkától énekre hangolja és a fák rügyeiből illatos virágokat fakaszt, beköszöntött. Ilyenkor felvidul a kebel s millió szív szerelemre kél. Pillangó képeben a kis Amor szárnya kap s pajzanságból a hervadó szerelmet is üdévő varázsolja. A minap Babos János álomási előjáróhoz, a mi népszerű Babos bátyánkhöz is beröppent ablakán s álom közben, észrevétlenül, tegezött szivének irányian. Az ébredés után erős ifjunak találta magát, ujra lángoló szivének tüze égette kebelét. De mert a szerelem tüzeit a robbanás veszélye nélkül eltojtan nem lehet és természetben nyilvánuló erő szabad folyást követelnek. kedden reggel 8 órakor a házastági törvények rendje és módja szerint menyaszonját a helybelli plebánia-temploin oltára elé vezette. Az egybekelési aktusnál Kelemen Tivadar állomásfőnök és dr. Géfin Lajos pályatorvosi tanácsadó töltötték be a tanuk tiszteit.

Tanító-gyűlés. A szombathely-egyházmegyei róm. kath. tanítóegyesület kemenesaljai köre május hó 10-én tartja meg a szokásos évi tavasi közgyűlést Nagysitkén, a r. kath. népiskolában.

Kinevezés. A nm. kir. földmivelésügyi miniszter ur Pataki Béla nagybányai lakost, a Méhészeti Szemle- című szaklap szerkesztőjét és kiadótlajdonosát, a II. (dunántúli) méhészeti kerület állandó szaktanárul nevezte ki s székhelyétl Pápa várost jelölte ki. Nevezett méhészeti szaktanár f. hó 14-én foglalta el állását és kezdte meg hivatalos működését.

Halálozás. Lőrincz Pál gombkötő, városunk régi polgára, f. hó 22-én meghalt. Halála általános részvételt keltett városzerte.

A Fory-féle karkamocsa most egyet nagymennyiségű téglát, melylyel a téglaműrték megújított. Az új égetésű téglák szerdán már kaphatók lesznek.

Jánosháza a tuberkulózis fészke. Dr. Marton Adolf, „Jánosháza és Vidéke” szerkesztője a múlt héten nyílt levelet intézett Takách Márton főszolgabíróhoz, melyben rámutat azon anomáliákra, hogy Jánosháza községében még mindig túrik a sertéspestis és mellette a fakeskedést. A szerkesztő, mint orvos kritizálja az állapotokat és a visszasszágnai alkalmas eszközt lát a tüdővész széles körben való terjesztésére.

A túskevári posta vesszedeleme. F. hó 16-án éjjel ismeretlen tettesek betörték a túskevári postahivatalba, de szerencsére nem sok pénzt találtak. Ugyanezen éjjel még három más házba is betörték ezek a kedélyes vendégek, akik minden valószínűség szerint cigányok voltak. Eddig csak bottal ütük a nyomukat.

Járvány. Városunkban, Nemeskeresztúron és Egyházashetyén a hét folyamán difteritisz megbetegedési esetek fordultak elő, Szergényben pedig vörheny lépett fel.

Felvétel a tanítóképző-intézetbe. A pápai áll. tanítóképző-intézet I. osztályában s jövő 1909—10. tanévre 9 teljesen ingyenes, 8 féldíjat fizető és 3 ösztöndíjas hely jön rendelkezésbe. Az intézetben 100 növendék számára berendezett bentlakás van. A kedvezményes helyek a közép- vagy polgári iskola IV. osztályát szép eredménnyel végzett tanulóknak fognak adományoztatni. Ezenfelül a dunántúli református egyházkerület az e kerületből való érdemes fiúkat külön is segélyezi. A teljes díjat fizetők ellátása évi 260 kor.-ba kerül. — A folyamodványok beküldésének határideje május 31. napja.

Agyonütötte a fa. Szabó János kemeneshőgyészi lakosra f. hó 21-én délután egy kidöntött fa ráesett és ennek következtében a súlyosan megsérült ember meghalt.

400.000 nyeremény az utcán. A napokban gyönyörű ékszerkollekciók lesznek kiállítva Budapesten és az ország minden részében. Az országos gyermekvédő liga viszi a nyilvánosság elé az általa rendezett sorsjáték nyereménytárgyait számszerint 400.000 darabot, kivétel nélkül elsőrangú*gyárakban készült arany- és ezüsttárgyakat, melyek valószínűleg remekei az ötvösművészetnek, hogy a közönség előre láthassa: mi mindent nyerhet július 1-én, amikor a Liga tombolajátékának a húzása lesz. A föltételek nem mindennapiak: 400.000 sorsjegy, 400.000 nyeremény, szóval senki sem vásárol hiába Liga sorsjegyet. Segít az elhagyott gyermekek nyomorán, apasztja a züllesnek indult apróságok számát s amellett okvetlenül nyer valami szép dologot, legalább arany- vagy ezüsttárgyat. Van persze sok nagyrértékű nyereménytárgy is: 250 koronától föl egészen 20.000 koronáig. A szelvényes tombola-sorsjegyek minden nagyobb trafikban és banküzletben kaphatók, ezenkívül megrendelhetők s központi irodában, amely a Ferenciek-tere 4. szám alatt van.

Haltányosító-kísérlet. A tapolcai vizes rétek lecsapolásával egyidejűleg a község közepén lévő forrástáplálta tóban szivárványos pisztráng tenyésztésére tesz kísérletet. Vastagh János, a vízlecsapoló társulat elnöke. Öt ezer darab ikrát keltettek ki a tó forrásánál. Az ikrát a földművelésügyi miniszter ingyen adományozta.

Utonálló kanászok. Kedden délután két pityókás kanász Dömölkön megtámadta Ujtz Andrásnak a szántóföldre igyekvő kocsisát, sőt előlük a kocsis segítségére siető Geiger Antalnak is meg kellett hátrálni. A jókor érkező rendőri beavatkozás vetett véget a keletkezhető nagyobb bajoknak, esetleg vérengzésnek. A verekedő kedvű emberek feljelentettek a szolgabíróhoz.

Tenyészállatkiallítások Vas megyében. A Vas megyei gazdasági egyesület a földművelésügyi miniszter támogatásával folyó év május havában több helyen rendez állatdíjazásokat, nevezetesen május hó 6-án Badafalván, május hó 8-án Lukácsházán és május hó 10-én Pecölben. E díjazási helyek mindegyikén a következő díjak kerülnek kiosztásra. Tehenekért: I. díj 80, II. 60, III. 50, IV. 40, V. 30, VI. 20 korona. Őszökért: I. díj 100, II. 80, III. 70, IV. 60, V. 50, VI. 40, VII. 30 korona. E jeletéken pénzdíjakra kizárólag kisgazdák pályázhatnak a piros-tarka hegyi jellegű fajtához tartozó olyan állatokkal, melyek legalább egy év óta tulajdonukat képezik és amely körülmény az előjáróság bizonyítványával igazolandó. A díjazások mindenkor reggel fél 10 órakor kezdődnek és az irt kívánatra, hogy az állatok már 9 órára elővezetessenek. Az, hogy a mindenütt érezhető takarmányhiány miatt soványak az az állatok, nem képezhet akadályt, mert a bíráló bizottság méltányolni fogja ezen körülményt és azért felhívjuk a kisgazdák figyelmét e kiállításokra azzal a hozzájárással, hogy hajtsák fel minél többen és minél nagyobb számban állataikat a hozzájuk legközelebb eső díjazási helyeken.

Fertőző állatbetegség. Dukán a lovak között takonykór ütött ki.

CSARNOK.

Zobor.

Írta: Rödér Ákos.

Folytatás.

Hallgat egy darabig az öreg. Határozott a kérdés, határozott felelet kell rá, kibúvó nincs. Jól ismeri a vezér erőszakos természetét, tudja, hogy, ha Zobor valamit a fejébe vesz, attól el nem áll, annak sikerülni kell. Ámde sokat hallott — és tapasztalt — már gonoszságáról is. Igen kegyetlen ember, nyomorgatja a védelmen népet, a rablástól sem idegenkedik és aki terveinek útjába áll, hamarosan elteszi láb alól. Legnagyobb akadály végre az, hogy a vezér még nem hajtotta kemény nyakát a keresztvíz alá. Egy pogányhoz meg csak nem adhatja az ő derek keresztény unokáját! Ki kisérné el akkor ünnepnapokon abba a szép templomba, amit akkor építettek, mikor ő még ölbevelő kis gyerek volt.

Nehéz a válasz. Jól meg kell rágni a szót, mielőtt kimondja.

— Vezér! Hadd mondok el valamit! Voltam valaha én is délceg, erős ember, mint most te vagy. Volt szép feleségem, volt két derek fiam. Elpusztultak, elhaltak. Ma-

gamra maradtam . . . Láttad már ugy-e, vezér — hogye láttad volna? — azt a vén, korhadttólgyfát ott fent a hegy tetején. Valahányszor látom, elszorul a szívem, mert a magam elárult sorsát látom benne. Korhadtt, vén fa vagyok én is. Napról-napra várom már azt a jótékony vihart, amely kicsavar gyökerestül. Csak egy vigasztalásom van ebben a keserves életben: a jó Isten meghagyta vénségemre az én jó unokámat, hogy legyen, aki elfeledtesse velem ezt az elhagyatottságot. Miért akard hát épen őt elvenni tőlem? Ne tedd ezt, vezér, ne tedd! Hagyd meg nekem az én édes Rakitzámat!

Ékesszólóvá tette az öreget a félelem, hogy elviszik unokáját. Még könnye is kicsordult a nagy könnyörgésben.

Ámde Zobor vezér hajthatatlan, szíve kemény. Ékesen szóló szavak, esdeklő könnyek meg nem indítják. Már látja, hogy itt szép szerével nem boldogul. De azért még türtőzteti magát,

— Öreg, öreg, szépen beszélsz, de feleded, hogy Zobor vezér kéri unokádat. Amit Zobor kér, azt nem szoktám megtagadni.

— Én nem tagadtam meg kérségedet, vezér. Csak kértelek, állj el tőle. Ám legyen! Majd csak megélek valahogy magamban is. De kérdezzük meg előbb Rakitzát, mit szól hozzá ő. Ha veled tart: egy szóval, sem marasztalom; ha itt akar maradni: egy szóval sem készítemet távozásra.

Heyleselőleg bólint a vezér és belép a szép leány. Félve tekint a hatalmas vendégre, pirolva sűti le szemét, mikor a szenvedélytől izzó stámpa rátapad arcára. Azonnal megsejtí, miről lesz itt szó.

— Lépj közelebb, édes Rakitzám! Nézd, Zobor vezér megtisztelte házunkat. Eljött, hogy elvigyen magával. Feleségévé akar tenni. Nem lesz rá panaszod, azt mondja. Illendőkép megbecsül. Mit szólna hozzá, édes unokám?

Eltűnt a leány arcáról a pirosság, szelíd vonásain határozottság tükröződik vissza. Jöjjön, aminek jönnie kell, ő nem válik el jó nagyapjától. Legkevesebb Zobor vezér kedvéért, akit ő is jól ismert.

— Kérdezted nagyapám: felelek. Vezér, hozzád szól szavam! Megfogadtam nagyapámnak már régen, hogy amíg él, el nem hagyom soha, nem megyek férjhez. Nagy megtisztetésben részesítettél bennünket, hatalmas Zobor, de azért, kérlek, ne vedd rossz néven, hogy hű akarok maradni előbbi elhatározásomhoz. Szegény vagyok és nem vagyok méltó arra, hogy feleséggé tégy. Azonkívül én keresztény vagyok, te pogány; vallásom parancsolatát kellene megszegnem, ha elfogadnám ajánlatodat. Igazságos lelkebben, méltányosságodban bizva merem megismételni kérésemet: állj el szándékodtól, hagyj engem jó nagyapám mellett!

Könnyezve öleli magához áldott szívű unokáját az öreg.

— Te édes . . . te kedves . . .

Ajkába harap a büszke vezér. Ily kudarcra nem számított. Erőszakosan alányomott hangon, szakgatottan, indulatosan kezd beszélni.

— Jól van, vén Ravinu! Kértem a lányod kezét: megtagadtad! Jól van, büszke leány! Feleségül akartalak venni: visszautasítottál!

Zobor vezér kívánságát ketten tagadták meg egymásután. S a halk hang itt kezdett emelkedni, míg végre dörgött, mint az ég haragja s megfagyasztotta a vért az ereken. — Azt hittem: tréfáltak csak. Megállj hitvány, görög nép! Megemlegetitek még ezt a napot! Nem akartál feleségem lenni, kevély Rakitza? Lesz-e hitvány szolgálóm, akit öt-rug legutolsó rabszolgám is. Most elmegyek, de visszajövök még! Ne süssön rám többet a nap, ne adjon nyugalmat az éjszaka, haljak meg a legutóbb halálal, vesse ki testemet a föld, ha boszút nem állok ezért!

És kirohant, fölpattant lovára. Még egyszer megfenyegette a vén Ravinu házát, irtózatosszenvedélytől rekedt hangon kiáltva hátra: — Visszajövök még!

Azután elvágatott.

II.

A galamb az ölyv karjai közt

Három hónapja már, hogy a báránybőrbe bujt farkas belopódzott az öreg Ravinu házába, hogy magával vigye az öreg kis báránycsibéket. Hogy nem adták oda, megcsattogtatta fogait vérszomjas haraggal, megmutatta, hogy tud ám ő harapni is. De akkor még nem bántott senkit. Azóta sem jelentkezett.

Eleinte vigyázott unokájára az öreg Ravinu, magában sehová sem engedte, de most már megint visszatért minden a rendes kerékvágásba. Öregapa és unoka egyaránt kezdenek már megfeledkezni arról a borzasztó délutarról, melynek körülbelül éppen ma van három hónapja.

Vad-hóvihar, fürgeteg tombol odakint. Jól esik ilyenkor bent, a ház belsejében, hidegtől vihártól védve elgondolkozni a múlt emlékein s a gondolatokat közölni egy oly lényvel, aki együtt érez velünk.

Halk, csöndes hangon: beszél az öreg. Odaadón, szeretettel hallgatja az unoka.

Egyszer csak halkan kopognak. Rakitza szokásához híven fölugrik és odasiet az ajtóhoz, hogy bebocsássa a késői vendéget. Eltévedt utas lesz bizonyára. Odakint vak sötét, senkit sem lát az ajtó előtt. Egy léptet tesz kifelé és behuzza maga után az ajtót, hogy ne hordja be a szél a havat; még meg talál lázni a jó nagyapó.

Csak vár, csak vár egy darabig az öreg, mikor jön már be unokája. De az ajtó csak nem akar újra megnyitni.

Hideg borzadás fut végig Ravinon. Fölugrik, fölszikítja az ajtót.

— Rakitza! Rakitza!

Kétségbeesett kiáltását elnyeli a vihar zaja. A vadul zúgó szél nagy csomó havat vág arcába.

— Rakitza! Hol vagy?

Csak a fürgeteg üvölt érhethetlen feleletet...

Az éktelen sötétség közepette rémítő világosság gyul Ravinu agyában.

Ma három hónapja... igen... igen Roskadozva támolyog vissza. Letűl az asztal mellé és belebámol a mécses pislogó világába. Mintha lelkét is elrabolták volna unokájával együtt, olyan érzéketlenül kezd beszélni:

— Igen, éppen három hónapja. Eljött a farkas és azt mondta: adjam neki baránykám. Eljött az ölyv és kérte galambocskám. Én nem adtam oda és ő megfogadta, visszajön még. Nehéz, kemény átkokkal fogadta. És visszajött... Zobor, Zobor vezér, mit tettél? — Tör ki birtelen Ravinu lelkéből a kegyetlen fájdalom. — Add vissza lánykám, add vissza boldogságomat, te köszívű tigris! Elraboltad életem felét, miért hagyod meg ezt a hitványabb részt? Vedd el ezt is! Ölj meg, gyilkolj meg! Mit szenvedjek, nyomorogjak itt magamban? Óh! Istenem...

Könybe ful a többi szó. Csak ráborul az öreg az asztalra és úgy marad hosszú ideig. De egyszer csak hirtelen fölugrik, vadul körülnéz.

— Nincs, nincs itt! Nem álmodom, ébren vagyok. Elvitték, elrabolták a báránycsibéket, a galambocskám. De érte megyek megkeresni! Gonosz farkas, leütek, ha utamba kerül!

És örült kiáltással kirohan a vad viharba, a világtalan éjszakába.

A fürgeteg tombol, a szél üvölt, torlásokokat emel a hófúvás, árkokat tom be másutt. Halál, biztos pusztulás vár a vakmerőre, aki szembe mer szállni az elemek vak dühével. Földre sújta az irtózatosszél, elszibbasztja tagjait a hideg, sűrű, fehér szemfedőt borít rá a hó. Lesz belőle halott, csendes, hideg halott, hideg, mint koporsója: a fagyos hó.

Az öreg Ravinuhoz nagyon jó volt az Isten. Kiszabadította a hideg szemfedő alól, nem engedte, hogy egészen befődjé a halotti takaró. A két kiálló kéz szemébe ötlött Isten szolgálójának, akit kora hajnalban arra vitt kötelessége. Embereket hívott és bevitette a saját házába. Még pislogott egy kis élet az öregben, gondos ápolással sikerült lángra lobbantani a már-már alig hamvadó parazsat.

Egy évnegyed telt el azalatt, míg annyira vitte Ravinu, hogy a saját lábán végig tudott menni a szobában.

Először a templomba ment, onnan föl a várba, Zobor vezér büszke várába.

Mikor megállt a vár ura előtt, megbor-zongott tőle a hatalmas vezér. Olyan volt, mint aki a sirtóból jön vissza: csupa csont és bőr, megtört fényű szemek, roskatag természet, néhány szál ősz haj, melett verő galambszin szakáll. Hangjának sem volt meg a régi erő: halk lett és remegő. De azért határozottan vágta ki a szót:

— Itt vagyok, vezér! Add vissza az unokámat!

Zobor vezér azt hitte először, kísértetet lát. Ámde hamar visszanyerte bátorságát; látta, hogy nem másvilági lény, hanem csak gyenge, jómagával is tehetetlen aggastyán áll előtte. Mit árthat ez neki! S büszkén hangzott kemény válasza:

— Megfogadtam, visszamegyek még hozzátok. Megfogadtam és meg is tettem. Miért nem adtad oda szép szerével az unokádat, vén Ravinu? Tudhattad jól: Zobor vezérrel nem tanácsos kitérni. Szembeszálltal velem te is, unokád is: megbántátok mindaketten. Gyere csak ki, majd meglátod, hogy hord vizet a kényes Rakitza!

Rabszolgák hordanak vizet a várhegy lábát mosó Nitrava vízből sulyos edényekben. Nehéz, fárasztó munka. Meredek a várhegy utja, teher nélkül is elég feljutni, hát még vízzel telt edényekkel!

Mikor Rakitza meglátja nagyapját, eldobja a vízfordó edényt, oda akar rohanni, hogy ölelje-csokolja sirja-zokogja el kegyetlen sorsát. Ámde az egyik ör durván visszalöki!

— Takarodsz rögtön vissza? Merited meg tüstént újra az edényt? Haszontalan, naplopó nép!

Sirva vet fájdalmas tekintetet az unoka jó nagyapjára, sirva folytatja a lealázó munkát.

— Vezér, Zobor vezér, legyen már elég a kegyetlenségből! — könyörgő térden állva az öreg. — Elégge megbuntattál már bennünket az ellenszűgésért. Nézd, térden könyörgök én, büszke Ravinu, aki még a fejedelemmel is állva szoktam beszélni. Könyörgök, add vissza unokámat! Ne tedd végleg tönkre ezt a még hátralevő csekély életemet!

Beszélhetsz, jó öreg! Hát a száraz ág nem hajt-e ki előbb, mint Zobor szive megindul? A vérengző tigris nem lesz-e előbb szelid bárány, mint Zobor vezér könyörgésre hajló, engedékeny ember?

— Megfogadtam, atok alatt fogadtam, hogy boszút állok rajtatok, hogy büszke unokádat utolsóvá tesztem legutolsó rabszolgáim között. Zobor vezér mindig áll szavának, hiába könyörgsz és térdelsz itt akár napestig.

Nem szabad, nem is többet az öreg. Nem is térdel. Föfáll és szó nélkül távozni kezd.

— Nos jó öreg, el sem bucsuzol kedves unokádtól? Szegénykének nagyon fáj majd a szive, ha jó nagyapja bucsuzatlan távozik.

De erre az embertelen csufozkodásra mégis csak visszafordul Ravinu.

— Hitvány rabló, embertelen zsvány vagy, Zobor! Gaz cinkosaidal büntetlenül zsarolhatsz, nincs, aki torkodra forrasza gonoszságaidat. De bizom Istenben, hogy megkeserülöd még ezt előbb-utóbb, te vérszopó fenevad! Csak ezt akartam mondani, hogy ne távozzam tőled bucsuzatlan.

Elkéül éktelen dühében az indulatos varúr.

— Nekem... nekem ilyen szemembe!

Hah!... A többi szót torkán rekeszti a bős harag. Fölemelt korbáccsal rohan az öregre.

— No csak üss, verj! Hozzád illő munka kikorbácsolni várodból egy védtelen aggastyánt! Üss csak, dicso vezér, hátr vezér!

Sivít, füttyül a levegőben a kemény bivalybőr korbács, azután vad erővel lesulyt az öreg arcába.

Vér serked az ütés nyomán, hosszú véres esik húzódik végig nána a sápadt arcon, vércseppek tarkítják az ősz szakállt.

Mily jó, hogy az unoka nem látja öregapjának gyalázatát. Galambszive tán mindjárt megreped fájdalomában.

Ravinu fölemeli kiaszott kezét, csontos ujjával megfenyegeti a szivtelent.

— Te — te gonosz ember! — szol keserű, saivetrázó hangon. — Elraboltad unokámat, elraboltad boldogságomat. Nem volt elég: meggyaláztad ősz fejemet. Ugy legyen hozzád is irgalmas az Isten, ahogy te voltál én hoz-

Grammofonok

hanglemezek, tük
raktáron tartatnak
DINK GREVE NÁNDOR
papírkereskedésében
CELLDÖMÖLK.

zám s ha egykor ellenség kezébe jutná, ugy hallgassák meg utolsó kérésedet, mint te meghallgattad az enyémet!

Zobor vezér kezében lehanyatlak a kor-
bács, nincs ereje másodsor is sujtani.

Az öreg Ravinu pedig elmegy nehéz,
vánszorgó léptekkel.

Zobor vezérnek e naptól kezdve nem
volt nyugodt éjszakája. Ezer meg ezer gyöt-
relmet hozott mindig a sötétség. Ha ébren
virrasztott, sápadt arcot látott maga előtt,
őszakállas, ráncos arcot, vérrrel beszennyezve.
Ha elaludt, álmában is megient neki a rémes
padtan, véresen. És félt,
irtóztott az erős-hatalmas vezér a sötétségtől,
mint a kis gyermek.

Csak félj, csak rettegi, vitéz Zobor! A
bűnért bünhődés jár és ha idáig még nem
sujtott le az Isten igazságos ítélete: ami ké-
sik, el nem mulik!

Folyt. kov.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a
n. é. közönséget, hogy
elsőrendű cement-
csövek és cement-la-
pokból nagy raktárt
tartok. — Elvállalok
mindenféle betonmun-
kát olcsó árban, kifo-
gástalanul elkészítve.
Portland- és Róman-cement
olcsón beszerezhető.

Tisztelettel:

WEISZ KÁLMÁN.

„Papa megengedte” Hisz valódi
féle Anticistin ciparettahüvelyek.
fadozban.

Figyelem! Csak „JACOBI”-jelkéssel valódi
Minden fűdoboz egy érdekes bűvészkár-
tyát tartalmaz

SZUCS SÁNDOR
— FIA —

bírhadiószegi szőlőoltvány-
:: termelő-cseng fiókletele
CELLDÖMÖLK, (Vasmegeye).

Vessé-
-je: **Már Gyula műkertész.**

Bárkinék ingyán és bérmentve küldi
szőlőoltvány- és vessző árjegyzékét,
mely minden szőlőbirtokosra nézve
sok hasznos tudnivalót tartalmaz.
Az oltványok Celldömölkön szem-
élyesen is megtekinthetők. Áraim
olcsók és anyagom kifogástalan.

**Megkeresések a fiókletelep
vezetőjéhez intézendők.**

ÓRIASI

PEKINGI KACSA

bronzpulyka, aranytúrca és hófehér
orgyánontyúk tenyésztéséről ár-
jegyzékét küldi:

Fedák István

többesüzemi kitalálott fajbaromfi-tenyésztés

KECERPÁLVÁGÁSA
U. p. Tapolyházaútf. 14.
(Sáros-megye.)

WEBER TESTVÉREK

vii any-öröre beren-
dezett mészáros- és
:: hentes-árak táblát ::

SZOMBATHELY, belváros.
☛ Lelel: Híd-úton 3-ik szám.

Ajánljuk naponta frissen vágott
**marha-, borjú- és
sertés-husainkat,**

azonfelül saját gyártmányú kalbá-
szainkat, úgy mint: pariser, sa-
valadé, „frankfurter”, „torzás
krakauer, sonkakarabász,
dobrocsei, sügaburgi
szalámi, szalámi és szalá-
knibász, husos kalbász nyersen
fűszerezve, nyális és sertés- és máj-
sajtók. **Naponta frissen kaphatók**
mindennemű füstölt húsok nyer-
sen és fűtlen, „szalonna” frissen
fűszerezve.

Kisr Kicsinyben és nagyban.

Megrendeléseket egy héttel, mint szokás
a kivétel nélkül gyorsan készítenek

Kiváló tisztasággal:
Weber Testvérek

Naponta postai átvételre.

Képeslapokból
óriási választék

DINK GREVE NÁNDOR
papírkereskedésében.

Szőlőoltvány,

**amerikai és hazai vessző-
:: eladási hirdetemény. ::**

A nagyváradi Földművelésügyi minisztérium
00900/1908 számú határozatának értelmében szerinti vá-
laszték, melynek részletei a következők:
RIPIA-FÖVÉNY, RÓP
VITIS-SOLOMON amerikai vadonaszőlő, valamint
ugyanily másokra vonatkozó, fenti rendelkezésnek
teljesen megfelelő, a legkiválóbb bor-
gyökereken fűszerezett szőlőoltványok.

BADACSONTVÉDEKI SZŐLŐTELEP
Béni utca, TAPOLCA, a Belsővárosi Utca felé.

STECKENPFERD-

Liliomszappan.

Legenyhább szappan bőrpolásra és
patlanások ellen.

MINDENÜTT KAPHATÓ

Eladó gyümölcsfák!

Gr. ESTERHÁZY SÁNDOR uradalmában.

Alma '60, Körte '60, cseresznye '60 fillér.
:: 100 darab vételénél 10 % kedvezmény. ::

Urad. tisztartórság Pusztá-Kemenes.
u. p. Kemenesmagasi